

Ce este panleucopenia felină?

- Parvovirusul panleucopeniei feline (VPF) infectează toate felidele, precum și ratonii, nurele și vulpile.
- Virusul poate distruge populații întregi de pisici susceptibile la îmbolnăvire.
- VPF poate supraviețui în mediul înconjurător timp de mai multe luni și este foarte rezistent la cei mai mulți dintre dezinfectanți.

Infectarea

- Pisicile bolnave găzduiesc VPF cu titru înalt în materii fecale, iar transmiterea se produce pe ruta fecal-orală.
- Contactul indirect este calea cea mai comună de infectare și VPF poate fi purtat pe obiecte (pantofi, îmbrăcăminte), ceea ce înseamnă că și pisicile de interior prezintă riscul de îmbolnăvire.
- Mai poate exista și transmiterea pe cale intrauterină a virusului și infectarea nou-născuților.

Semne clinice

- Virusul afectează pisicile de toate vârstele, puii fiind cei mai susceptibili la îmbolnăvire.
- Rata mortalității este crescută, >90% la puii de pisică.
- În funcție de tipul de celule infectate, simptomele bolii pot fi:
 - diaree
 - limfopenie, neutropenie, urmate de trombocitopenie și anemie
 - imunosupresie (trecătoare la pisicile adulte)
 - ataxie cerebelară (numai la puii de pisică)
 - avort

Diagnostic

- Antigenul VPF este detectat în materiile fecale folosind testele de aglutinare existente în comerț, precum și testele imuno-cromatografice. Laboratoarele specializate pot efectua teste PCR (reacția în lanț a polimerazei) pe sânge integral sau pe materii fecale.
- Testele serologice nu sunt recomandate, deoarece nu pot face distincția dintre infecție și vaccinare.

Management

- Tratamentul de susținere și îngrijirea medicală corespunzătoare contribuie semnificativ la scăderea ratei mortalității.
- În cazurile de enterită, administrarea parenterală de antibiotice cu spectru larg împotriva bacteriilor gram-negative și anaerobe, este esențială pentru a preveni septicemiile.
- Este probabil ca și omega interferonul recombinat felin să fie eficient.
- Cazurile suspecte sau confirmate trebuie păstrate în carantină.
- Sunt eficiente substanțele dezinfectante care conțin hipoclorit de sodiu (înălbitor), acid peracetic, formaldehidă sau hidroxid de sodiu.
- Puii mici care prezintă o istorie a vaccinării incompletă, puii care nu au primit colostru sau pisicile nevaccinate pot fi protejate pe o perioadă de 2-4 săptămâni prin injecție subcutanată sau intraperitoneală cu serul anti-VPF; nu se recomandă folosirea antiserului în mod obișnuit, căci acesta nu poate înlocui vaccinarea.

Recomandări de vaccinare

- Toate pisicile, inclusiv pisicile de interior trebuie vaccinate împotriva VPF.
- Sunt recomandate două injecții la vârsta de 9 și 12 săptămâni iar primul rapel este efectuat după un an.
- Se recomandă a treia vaccinare la vârsta de 16 săptămâni pentru puii din medii cu risc ridicat de infecție (de exemplu adăposturile pentru pisici) sau pentru puii care provin de la mame cu un nivel crescut al anticorpilor indus prin vaccinare în perioada de gestație (mamele din crescătoriile de pisici).
- Primul rapel de vaccinare este administrat după un an, iar apoi la intervale de trei ani sau mai mult.
- Pisicile adulte a căror istorie de vaccinare este necunoscută trebuie să primească o singură injecție urmată de un rapel după un an; apoi, rapelurile pot fi efectuate la intervale de trei ani sau mai mult.
- Deși pisicile sunt protejate imediat după injectarea vaccinurilor vii modificate, acestea nu trebuie folosite la pisicile gestante.
- De asemenea, vaccinurile vii modificate nu trebuie folosite la puii de pisică mai mici de 4 săptămâni.

Imagine publicată prin bunăvoința lui Albert Lloret

■ Terapia intensivă a unei pisici infectate

Imagine publicată prin bunăvoința lui Tadeusz Frymus

■ Rata ridicată a mortalității (>90% la puii de pisică)

Imagine publicată prin bunăvoința lui Diane D Addie

■ Deshidratare și vărsături

Imagine publicată prin bunăvoința lui Albert Lloret

■ Diaree hemoragică